

Rozhovory se životem

90

OBSAH

Úvodní modlitba pozemského vedoucího-----	3
Bud'te věrni tomu, co vás učíme -----	5
Postavte se svým problémům-----	9
Riziko přiblížení se Zemi -----	12
Nevědomé hašteřivé ženy-----	17
Tlaková níže-----	27
Dvě a půl hodiny-----	32
Jak volat do sfér světla-----	36
Závěrečná modlitba pozemského vedoucího ----	38
Vyslyšené modlitby a duchovní vedení-----	40

Texty mohou být šířeny za podmínky, že toto se bude dít
v nezměněné a nezkrácené verzi zdarma
a bude uveden zdroj
www.rozhovorysezivotem.cz

ÚVODNÍ MODLITBA POZEMSKÉHO VEDOUCÍHO

Svatý, svatý, svatý Bože, Stvořiteli veškerého bytí, všemilující Otče! Všechn život v univerzu je založen na vibracích lásky. Chceme se na ně naladit, protože pak se Tvé světlo v nás rozzáří a snáze se dokážeme zbavit naložených zátěží. Jsi opravdová láska a tuto pravdu chceme neustále šířit. Naše víra však velmi kolísá. Přestože nás Tvá láska na naší nízké pozemské úrovni stále obklopuje a naše nitro ozařuje, nedokážeme si ji ve vědomí trvale udržet. Schází nám duchovní zralost, takže vlivem našich myšlenek, pocitů i činů z ní stále vypadáváme. Ale nyní plni očekávání a s radostným srdcem jsme zde, aby naše duše obdržely uzdravující potravu a my se opět mohli jasněji a s nadějí dívat vpřed. Proto Tě, Otče, prosíme o ochranu a požehnání. S pomocí našich duchovních průvodců chceme teď odstranit pozemské myšlenky a být připraveni pojmout vše, co jsi pro nás nachystal.

Milý Spasiteli! Tys z Otcovy lásky coby pozemský člověk nikdy nevypadl, a dokázal proto všechny ataky protivníka odvrátit. Dokonce jsi sám lásku vyzařoval těm, kteří byli připraveni ji přijmout. S radostí a vděkem si dnes chceme ozřejmit, že je v nás tvé světlo, a duchovní dary, které nám skrze své posly sesíláš, v nás posilují lásku k tobě. Během dnešního setkání se budeme snažit být bdělí, abychom postoupili v duchovním procitnutí. Také ty jsi v nás skrze tvé světlo přítomen, proto prosíme i o vědomí přítomnosti Kristova světla v nás, protože pak se cítíme silnější. Chceme se častěji dotazovat, jak bys jednal a přemýšlel, pokud bys byl na našem místě. Ať nám jsou přitom nápomocni tví poslové. Vděčně si připomínáme tvá slova: „Nemějte obavy, jsem stále s vámi“.

Milá Matko Marie! Přestože necítíme nebeskou vůni, která provází tvá pozemská zjevení, přinášíme ti květy, protože umožňují spojení s tebou. Nebeská Matko, věříme, že vibrace tvé lásky nás zasahují také

dnes! Ustavičně jsi měla před očima ten propastný rozdíl mezi tebou a tvým synem. Ale byla jsi pokorná, takže jsi byla hodna stát se jeho matkou. Pomoz nám, prosím, abychom i my získali tento vnitřní stav, zodpovědně se zabývali učením našich duchovních učitelů a objevili skryté chyby bránící nám v duchovním rozvoji. Děkujeme ti za to!

Milý Josefe z N.! Ačkoliv nejsi přítomen, umožnil jsi ty a tví pomocníci, aby dnešní setkání proběhlo. Chceme se s pomocí našich duchovních průvodců odpoutat od pozemského myšlení a společně s Božími posly zvyšovat vibrace zde v sále. Uvědomujeme si, že tvoje i naše ódová síla přispívají k průběhu předávání, že můžeme tak slyšet i vstřebávat to, cos pro nás s posly připravil. Díky tobě se opět scházíme a Boží poslové nás posilují na cestě k duchovní zralosti.

Zdravíme i našeho duchovní učitele a všechny, kteří sem přišli z nadzemských sfér. S pomocí našich duchovních průvodců se chceme napojit na vaše vyzařování. Amen.

Až se pozemšťané probudí a vystřízliví z poutajícího pozemského koloběhu, pak se začnou duchovně rozvíjet a dojdou k vyšším duchovním metám. Přejdou od nevědomosti k poznání Boha skrze svoji Jiskru.

J. z N.

BUĎTE VĚRNÍ TOMU, CO VÁS UČÍME

Milí sourozenci!

Dnes se dotkneme těžké situace, k níž došlo na Zemi: ochlazení lásky.

Ježíš pravil svým učedníkům: „Milujete-li mě, pak také má přikázání dodržujte! Potom požádám Otce a On vám dá pomocníka, který bude v budoucnu s vámi. Tímto pomocníkem je míněn duchovní svět pravdy. Pozemský svět ho nemůže přijmout, protože duchovní svět nezná a nevidí. Ale vy ho poznáte, protože u vás zůstane a bude patřit k vašemu společenství. Nezanechám vás jako sirotky, znovu k vám přijdu. Ještě malou chvíli a svět už mě nespátří! Vy mě však zase uvidíte, neboť já žiji. Také vy budete žít.“ (Jan 14,15-19)

Milí sourozenci, tato Ježíšova slova k učedníkům obsahují pravdy, útěchu, naději, podporu a především lásku. Vše to, co učedníci v době jeho přípravy na osvobozující čin, který svému Otci slíbil, potřebovali.

Moji milí, udržujte si i vy pevnou jistotu! Jak navenek, tak uvnitř. Vnitřní jistota je to jediné správné, ale sami jí těžko dosáhnete. Proto současně mluvím o pevném postoji vůči vnějšímu světu. Ježíš to věděl, nechtěl učedníky zanechat bez pomoci, povzbuzoval je, aby zůstali věrní tomu, čemu je učil. Jeho slova: „Jestliže mě milujete, dodržujte má přikázání. A když to na vás poznám, poprosím Otce o pomocníky - duchovní posly.“ Tím stanovil Ježíš učedníkům určitý předpoklad: „Jestliže mě milujete“, neboť duchovní pocit sounáležitosti v lásce je vnitřní pouto spojující lidstvo s duchovním světem a Stvořitelem a vede k věčnému životu!

Život na Zemi je zahrádka sloužící k probuzení a zrání, rozmnožení lásky slovem a následováním Ježíše Krista. My vás učíme jeho nauku lásky - můžete ji následovat, ale nemusíte. Pokud ano, osvobodí vás od četných pozemských učení a zvyků a vy začnete již zde žít vnitřně bohatým životem. Pak se v mnohých životních oblastech projeví Boží poslové, které Kristus sešle. Ti, podobně jako tehdy u učedníků, vám

budou pomáhat s přiváděním sourozenců dosud žijících mimo společenství Krista. Apoštol Pavel to vyjádřil takto: „Kristus je hlava – my jeho končetiny.“

Ježíš řekl učedníkům: „Jste plni smutku, ale až vás příště uvidím, budou vaše srdce plná radosti, a tu už vám nikdo nevezme. V tento den mi nebudete předkládat žádné prosby, neboť věřte: Když o něco poprosíte mého Otce, poskytne vám to. Dosud jste Ho ještě nikdy o nic nežádali a modlitbou neupozornili, že jste moji učedníci. Proste tímto způsobem a žádané vám bude dáno, aby vaše radost byla dokonalá!“ (Jan 16,22-24)

Zralý a moudrý se začne modlit tak, jak Ježíš učil své učedníky. Chcete přece být jeho učedníky a následovníky! Ježíš Kristus a jeho poslové se budou z této změny radovat, ovšem také podrobovat vaši stálost zkouškám. Však znáte jeho výrok: „Ne ten, kdo mi říká Pane, vejde do věčného života, nýbrž se tam dostane ten, kdo lásku ke mně a mému Otci zachovává.“ Splnění prosby vás mají v důvěře k Stvořiteli posílit. Proto Ježíš jasně řekl, že důvěra v Něj se vyplácí. Těšme se všichni z poznání.

My víme, milý Pane Ježíši, že patříme k tvým učedníkům. Chceme stavět na tvém slovu a s nadějí předávat tvým jménem naše prosby Otci.

Lidstvo má sklon vše nějak maskovat, každý chce vypadat pořád dobře, ukazovat se stále lepším, než ve skutečnosti odpovídá pravdě. To je ale satanské šálení, jemuž podléháte. Moudrosti Stvořitele nic nezůstane utajeno. Proto je často nutné provádět všeobecně platnou očistu nitra, která obstojí nejen před sebou samým, ale i při zkouškách před Bohem a Kristem. Je-li výsledek nedostatečný, provede nebeský Otec, pokud jste se za to ve jménu Ježíše modlili, nejprve očištnou fázi vaší prosby. Jestliže je očištná fáze provedená vaší svobodnou vůlí dostatečně, pak je cesta volná a je připravena pro splnění vašich proseb.

Tuto fázi měli učedníci již za sebou.

Snažíme se vám převádět Ježíšovy výroky do srozumitelné řeči. Podobně tak činil on svým učedníkům. „Varujte se před kvasem farizejů - tedy před pokrytectvím! Ať je sebelépe zabaleno či schováno, jednou bude odhaleno. Každé slovo, které si vyměníte mezi čtyřma očima, se objeví na veřejnosti, a co si pošeptáte, bude hlášáno ze střeš. A vám, mým přátelům, říkám toto: Nebojte se těch, co zabíjejí tělo, duši to nezničí a nic jiného není pro vás nebezpečné. Ale chci vám ukázat toho, koho se bát máte. Je to ten, kdo má moc zabíjet a ještě zatáhnout do temna. Toho se opravdu střežte!“ (Lk 12,1-5)

Tato řeč k učedníkům je jedna z nejdůležitějších pro věčný život. Měli se naučit rozlišovat lidi, poznat, co svým skrývaným chováním sledují a jaké to může mít následky: že totiž vše jednou vyjde najevo a oni se budou muset zodpovídat. Stane se tak ještě na Zemi, anebo spíše v nadzemí, protože na Zemi se mnoho věcí dá ututlat. Po tomto sdělení nazval Ježíš své učedníky „přáteli“. Ti ho pochopili díky srozumitelné formulaci. Řekl jim dokonce víc – jak jedná Satan, že jeho lákadla a svody mají svěst k odpadu. Pak se Ježíš zeptal: „Chcete i vy odejít?“ – ale Petr řekl: „Pane, kam bychom šli? Poznali jsme, že tvá slova vedou do věčného života.“ A zůstali s Ježíšem, jehož nazývali Rabbuni – mistr.

S mými pomocníky jsem vyhledal další řeč Ježíše. Potvrzuje v ní své přátelství s jeho učedníky: „Jako mě miloval Otec, miloval jsem já vás. Zachovejte mi svou lásku! Budete-li dodržovat má přikázání, setrváte v ní - jako já, když jsem dodržoval ta Otcova.

Milujte se vzájemně, jako já miloval vás, to je mé přikázání. Největší lásku má ten, kdo oddá svůj život bližním. Budete mí přátelé, pokud budete konat to, co jsem vám uložil.

Nenazývám vás služebníky – vždyť těm zůstává utajeno, co jejich pán koná. Ale já vám sdělil vše, co jsem slyšel od Otce. Ne vy mě, to já si vybral vás a určil, abyste dávali dobré ovoce. Aby vám Otec mohl poskytnout vše, oč Ho mým jménem požádáte. Uložte si do srdce: „Milujte se navzájem.“ (Jan 15,9-17)

Milovaní, k tomu netřeba nic dodat. Jeho slova platí i pro vás, vždyť jste jeho následovníky a budou také platit pro ty, kteří se jimi stanou. Ježíš na vás rozprostírá lásku Otce a říká, že Láska spojuje.

Tím dává učedníkům oporu pro vytrvalé hlásání učení lásky. Podobně se vyjadřujeme i my. Věnujte se lásce k sobě a lásce k bližnímu. V nadzemí podle sklizně poznáte, zda vámi zaseté semínko vzklíčilo. Učme se od Ježíše: Milujte se! Pak budete dětmi světa.

R89: na obálce jsme uveřejnili obraz
Alexandra Ivanova (1806 - 1858)
Zjevení Krista Marii Magdaléně po vzkříšení

Po roce 1638 byla Vyšehradská madona nazývána Dešťovou. Pozornost si zaslouží v minulých letech opomíjený příběh o zázračném obraze Panny Marie Dešťové. Rudolf II. ho daroval v roce 1596 Ondřeji Hannewaldovi a ten jej věnoval v roce 1606 kostelu sv. Petra a Pavla, kde byla pro vystavení obrazu upravena kaple.

Když jednou nastalo obzvláštní sucho a hrozila neúroda, zesnulá manželka dárce, paní Hannewaldová, se ve snu zjevila vyšehradskému kanovníkovi a poradila mu, aby nesl obraz procesím do Emauz a prosili za déšť. Když bylo procesí vypraveno, začalo pršet, ještě než jeho účastníci došli do cíle. A vydatně pršelo i po tři následující dny. Procesí s obrazem se napříště vydávalo do Emauz nebo ke sv. Pankráci pokaždé, když uhodila sucha. A jenom málokdy zůstali prosebníci nevyslyšeni. O někdejší významu tohoto procesí svědčí i to, že jednou se ho zúčastnilo na 20 tisíc lidí. Prosebná procesí na Vyšehrad byla konána po celé 17. a 18. století. Zdroj: <http://www.kkvys.cz/bazilika-sv-petra-a-pavla/>

POSTAVTE SE SVÝM PROBLÉMŮM

Jsem ráda, že tu mohu být opět s vámi - to je milost Stvořitelova. My, vaši dobrovolní pomocníci, se z toho radujeme. Otevřete svá srdce, aby láska a mír našeho nebeského Otce a Krista do nich mohly proudit a hluboko ve vás zakotvit. **V této době plné nátlaků potřebujete duchovní výživu, abyste vydrželi na cestě blíže k Bohu.** Také vy jste se dobrovolně přihlásili sloužit Stvořiteli a Kristu. Je to velký úkol a pro vás znamená v pozemském šatě se snažit zbavit všech nedobrých vlastností.

Proto vám klademe na srdce: Dávejte si stále víc a více pozor na své myšlenky a pocity a také na to, co říkáte! Však víte – myšlenka se stane slovem a slovo za přítomnosti emoce skutkem! Jdete-li cestou Ježíše Krista, uvědomte si: Vy jste tvůrci myšlenek a zodpovídáte si za ně. Jenže v tíživém pozemském oděvu je zapomínáte kontrolovat, a tak **den co den dáváte šanci protivníkovi.** Věřte mi, vidíme, jak se každý den snaží najít skulinku a přivést vás k pádu. Proto se radujeme ze všeho, co nám Kristus skrze posly sesílá, abyste to pak vy mohli používat i přezkušovat. Bez sebekontroly to nejde. Jste ale skrze pouto lásky vyzbrojeni a můžete své políčko dále zušlechťovat. My snahu vidíme, vidíme ale také vaše slabosti. Proto vám kladu na srdce: **Volejte stále víc a více Boží posly a zůstávejte ve svém vyšším Já co nejčastěji.** Pak jste chráněni a schopni se kontrolovat. Jinak jste vydáni napospas myšlenkovým pochodům. Nyní je totiž čas zbavit se pout, a jste-li plni touhy a pokory, Kristus vaše prosby vyslyší.

Pokora, milování, je velké téma. Pokora!! Ten, kdo si tuto ctnost na jevišti života uchovává, noří se čím dál tím hlouběji do stavu čisté mysli. Jde o otevření srdce, o schopnost ve stavu vyššího Já kontrolovat myšlenky. Pak jste vyzbrojeni proti nájezdům protistrany; ty nikdy nepřestanou. Nemůžete otočit knoflíkem a všechno je pryč, kdepak, tlačítko, které můžete v sobě stisknout, je láska! Vždyť jste dítka Boží! Věřte, je velké potěšení pozorovat, jak vaše snaha roste. Vidíme to! A skrze ni můžeme stále rychleji sesílat posly. Nezapomínejte ale – vroucně a s pokorou prosit o pomoc. Jste

připraveni! Neboť – a to už jsme vám říkali – máte úkol. Dobrovolný. U Stvořitele a Krista je vše dobrovolné.

Dobrovolná služba bližnímu

Milí, teprve skrze dobrovolnou službu vše získá na hodnotě – aplikace nezištné lásky a milosrdenství vůči bližnímu, který žízní. Takové myšlenky vysílejte do světa zaslepených lidí. Protivník je drží v hrsti.

Venku je mnoho těch, co volají a touží se osvobodit. A vy jim máte pomoci! Boží svět těší, že vás může k tomu použít. Ne až potom, teď pomáhejte! Žízňící čekají. Také oni se před inkarnací s radostí a vděkem připravovali na pozemský život. Přesto podlehli nástrahám a pak neměli sílu se od nich odpoutat. Mají tíhu na srdci a potřebují pomoc. Zde smíte pomoci svojí láskou, vždyť jste spojující článek mezi světem Božích poslů a strádajícími lidmi. Pravdy, které jsou vám po desetiletí předávány, jsou ve vás hluboce zakořeněné. Stále více si to uvědomujete, rozjímáte o nich. **Vše, co jste se někdy dozvěděli, se ve vás opět probudí, přestože jste to dočasně zapomněli.** Je to ve vás!

Ano, milovaní, jste vybaveni velkou láskou a silou, přetavte je ve skutky. Uchylte se však nejdříve do ticha, do doby, než vznikne velké světlo tepla a vděčnosti, že smíte být spoluúčastníky v plánu našeho Stvořitele pro návrat domů skrze Spasitele. Je to ovšem spojeno s velkou zodpovědností – stálá kontrola myšlenek a pocitů. Máte být vzorem pro vaše sourozence. Při setkáních narazíte i na takové, kteří mají, jak vy říkáte, „ještě nevyřízený účet“, a cítíte zármutek. Jenže víte, že i vy jste jiným ublížili! Pak oni díky vaší lásce a schopnosti prominout přijdou na to, že přestože vám ublížili, vy jim kráčíte v lásce vstříc a zastydí se.

U Boha je vše jednoduché. Neboť On je láska a praktikování lásky osvobozuje. To je ona pravá svoboda, po níž lidstvo žízní.

Význam vděčnosti

Chci vám vložit do srdce modlitbu díků: „*Nebeský Otče, děkuji ti za život. Milý Kriste, děkuji, že nás tolik miluješ, že ses tehdy obětoval a nyní nám rovnáš cestu. Děkuji. I já se budu snažit jít cestou lásky*

a být vděčný.“ Věřte, poznáním získáváte větší pochopení a o to víc začnete děkovat. Pak můžete lépe kontrolovat myšlenky a pocity. Budete vděční, že máte úkol, že smíte sloužit. Nic není samozřejmé, je třeba stále být činný a být při tom radostný. Jak ráda bych vás láskyplně objala, známe vaše strasti! Proto buďte odvážní a silní, pak obdržíte vedení seshora! A věřte, do vašeho srdce se začne stěhovat pokora. Snahou Stvořitele a Krista je zásobovat vás láskou. Začněte hned z rána děkovat, i za těžkosti! Těm se nelze vyhnout! Tak jim jděte s poděkováním vstříc!

Zacházení s vlastními těžkostmi

Důvěřujte! Setkáte-li se s těžkostmi, ptejte se: *„Budu pokračovat? Zhodnotím a posoudím, nebo se zklidním a pokorně poprosím o odpuštění? Otče, mám problém, zavinil jsem si ho, ale nejsem schopný ho zvládnout!“* Zůstanete-li v pokoře, s pomocí Boží, Krista, Matky Marie a Josefa z N. se ho zbavíte. Jen tak se dostanete dál. Před inkarnací jste si předsevzali, že se budete střetávat s výzvami. A to jsou vaše zkoušky. Milovaní, od jejich potlačování bych vás chtěla odradit, mnohokrát jste zažili, že jste nevěděli kudy kam. Postavíte-li se jim, máte veškerou pomoc Božích poslů a osvobodíte se.

Milí sourozenci, těší mě tato slova sesílat do vašich srdcí, abyste je pak mohli s radostí používat a konat v lásce k bližnímu. Jsem ráda, že jsem tu s vámi opět mohla být a vyzbrojit vás duchovní potravou pro život. Těším se na další setkání.

Měj plnou důvěru a absolutní víru ve Stvořitele! Pak si můžeš být jistý, že Jeho láska je stále v tobě přítomna a kladně se projevuje ve tvém životě.

Emanuel

RIZIKO PŘIBLÍŽENÍ SE ZEMI

Přeji vám a všem vašim milým, kteří jsou doma, duševní klid a těm, co jsou disharmoničtí, aby pocítili trochu blaženosti! Vnímejte pokoj v duši, přinesl jsem ho s sebou ze své duchovní vlasti! Mír ať vás provází!

Děkuji opět za mnoho dušiček květin, donesli jste je na počest našeho Stvořitele jako projev úcty našemu králi, jako poděkování Božímu světu i pro vaše potěšení! Malí elfové se o ně postarají, a dokud budou květy, jak vy říkáte, krásné, dodají vám v denním životě více energie. Vlivem zde získané vibrace zůstanou déle čerstvé. Děkuji i za sošky, obrázky a vše, co vám má později připomínat setkání s námi.

Teplota jako faktor limitující setkání

Nyní ke hmotné záležitosti. Pokud by zde příště teplota vystoupala až na 27 stupňů, pak my, Boží poslové, nemůžeme působit. Ódová síla z vás, z médií a z nás vytváří síť, a pokud se rozplyne, nemůžeme sdělení předávat.

Abychom tomu zabránili – neboť vaši meteorologové předpovídají, že se bude stále oteplovat – naplánujte to tak, ať začneme dříve. Byla by škoda, kdyby setkání neproběhlo, protože nevíme, jak dlouho takové počasí potrvá. Vhodná teplota je základním předpokladem pro naše působení. Pamatujte, maximální možná teplota je 27 stupňů.

A nyní k jednomu závažnému tématu.

Lidstvo jako spojovací článek

Stvořitel po odpadu bytostí od Něho věděl, že bude třeba vynaložit energii, aby byl padlý život přiveden zpět. Proto zapojil lidstvo – stane se spojovacím článkem mezi duchovně vysokými a nižšími či nízkými duchovními bytostmi. Takže „lidé“ nyní obývají různé planety slunečních energetických světů.

Lidstvem rozumíme mnoho inkarnovaných různě vyzrálých duchovních bytostí. Boží milost jim i bytostem, které jsou ještě níž,

umožňuje postupně formovat jejich život do dokonalosti. Mají podmíněně svobodnou vůli, a mohou tudíž konat!

I lidé žijící v hrubé hmotě se jednou dopracují do svého duchovního domova. Stvořitel k nim ve své lásce a milosrdenství posílá vysoko stojící učitele, a dává tak možnost přijímat a chápat duchovní pravdy. Tím jim dláždí cestu duchovního vývoje do vyšších sfér a říší.

Přitom je však třeba, **aby se projevila jak vůle lidí, tak i vysokých duchovních bytostí**. Vzájemné působení, setkávání a společný vývoj jsou založeny na svobodné vůli obou stran.

I když se Boží poslové snaží, musí i samotní lidé usilovat přijímat duchovní pravdy a žít podle nich. Zvládat potíže ve hmotě způsobem, který svým životem ukazoval Ježíš Kristus, protože takový vede ke spáse. Nyní i my vám z vlastní vůle zprostředkováváme učení pomáhající žít tak, abyste mohli růst.

Když budete jednat v Božím řádu, bude se stále více Jeho poslušit dostat do vaší blízkosti.

Riziko přiblížení se k Zemi

Ovšem ne všechny vysoké duchovní bytosti žijící v Boží vlasti jsou ochotné sestoupit do hlubokých propastí hmoty a oznamovat učení. Protože hrozí nebezpečí jejich pádu. V hlubinách Země vládnuou jejich sourozenci, kteří nechtějí nic o Stvořiteli vědět a považují čistě myslící zářivé duchovní bytosti za své protivníky. Proto se málokteré odvažují už jen přiblížit k pozemskému lidstvu. Pokud to ale udělají, pak sjednoceny zářivou silou Krista a Stvořitele jsou ochotny v lásce dávat vše. To je jim také umožněno.

V případě, že se inkarnují, musí myslet hmotným mozkiem. Na Zemi navíc působí špína protikladu velmi, velmi silně - znečišťuje myšlenky a pocity, takže mnohá vysoká duchovní bytost podlehla bahnu hmoty a nyní opět usiluje, je-li už tak daleko, dostat se výš v duchovní říši.

Integrace lidstva do kosmického celku

Učení lásky Ježíše Krista některé lidské sourozence (nazýváme je duchovními křesťany, spiritualisty atd.) spojuje. Snaží se šířit mezi

ostatní sourozence duchovní pravdy a Stvořitel jim žehná. Neboť Jeho přáním, které realizuje Kristus, je všechny přivést domů. Má se tak dít v pravdě a spravedlnosti a jednoduchým způsobem.

Člověk není schopen pojmut rozsah duchovních aktivit panujících na jiných planetách či v jiných říších. Neboť dílo Kristovo je tak gigantické, že ho můžeme jen odhadovat. A přece má Kristus velký zájem vás integrovat do tohoto grandiózního díla. My, Boží poslové, se mu snažíme sloužit, ačkoliv pro nás není lehké „horu odpadu“ prorazit. **Abychom se k vám dostali, je nutná zářivá síla našeho nadřízeného Josefa z N. a také milé Matky Marie. Samozřejmě s sebou z oné strany bereme i duchovní přátele, kteří na vás mohou působit, vaše bývalé příbuzné, přátele a pomocníky žijící kdysi na Zemi.** A ti všichni vytváří řetěz, je velmi, velmi dlouhý! Dávejte prosím dobrý pozor, kontrolujte se stále, abyste ho nepřetrhli! Zodpovědnost máte velikou!

Jste duchovní křesťané, někteří je nazývají spiritualisté. Chcete-li se stát Kristovými následovníky, a to si on přeje, pak konejte! Druhému pomáhejte nést břemeno, nezištně předávejte duchovní pravdy. Tím mu urovnáváte cestu k pravdě, kterou učil Ježíš. Nepohrávejte si však se zisťnou myšlenkou: „Když toto činím, čeká mě na oné straně velká sklizeň.“ To je nesprávné.

Jak zvládat nebezpečné situace

Působení Božích poslů je zcela nesobecké, je to opravdový dar. Nežádáme nic, nebažíme po ničem. Někdy sice nejsme potěšeni vašim počínáním, pokud však potřebujete pomoc, opět přispěcháme. A to činí nejen duchovní průvodci, ale i výše vyvinuté duchovní bytosti, které upozorní Krista: Tomuto bratru, sestře hrozí nebezpečí!

Takže prostě, jste-li v nebezpečí! Žijte vědomě, **a pokud máte pocit, že potřebujete pomoc, požádejte nás o ni, a není-li vám něco jasné, ptejte se nás, jak se rozhodnout!** Vždyť každý den činíte rozhodnutí v materiální oblasti, méně často v duchovní.

A to je hlavní důvod, proč lidstvo přitahuje bytosti nevědomé, slabé na poznání. „Stejně přitahuje stejné“ či na vašem stupni „podobné přitahuje podobné“. Proto to mají mocnosti temna na Zemi

tak jednoduché. Máte slabé znalosti duchovních pravd, takže člověka snadno svedou a k sobě přivážou. A zlo se pak šíří dál a dál. Zlo je pokušení, vlivem něhož jste padli.

Boj o lidstvo

Nesmíte prosím přehlédnout, že existuje snaha odstranit článek spojující vyšší duchovní bytosti s negativními mocnostmi temna!

Bojuje se o vás, o lidstvo! Obě strany o vás usilují: Temní vás chtějí vázat na sebe, světlí přivést do krásnějších, tedy nebeských sfér. Vy to nevidíte, avšak bojuje se o každického z vás, takže pokud si myšlenky a pocity kontrolujete, dokázete vnímat rozdíl vibrací. Již jsem řekl: jsme připraveni přispěchat vám na pomoc. Ale máte-li chabé znalosti, jak si chcete uvědomit, že jste pokoušeni?

Přitahujete podobné bytosti, patřičně vás posilují ve vašem úmyslu, takže kvalita charakteru je důležitá! To ona určuje, zda vytrvale půjdete k Bohu, k němuž jste se v nouzi obrátili. Doufám, že víte, jak na tom jste. Zda jste se do žádoucí kvality vypracovali.

Stále jste přesvědčeni, že když se pomodlíte, dostanete všechno darem. Tak to není: obdržíte od Stvořitele díky Jeho milosrdenství pomoc, abyste mohli svoji hodnotu prokázat. Dokázat rozsah vaší láskyplnosti. Tak ať Jeho pomoc nevyjde nazmar, pokud byste začali následovat negativní stranu! Pak byste o svoji kvalitu přišli, a to na dlouho. Do doby, než opět pochopíte: „Vždyť jsem víc, než abych přebýval v temnotě, chci výš, nahoru do světlých sfér!“

Lidstvo bylo zapojeno jako spojovací článek mezi vysokým a nízkým, má se podílet na jeho opětném propojení. Když jste tedy dostali důležitý úkol, pak jste v Božích očích cenní! Nepokazte si to. Kdo by tak učinil, potrestán nebude, ale bude muset vše osobně napravit. Tak žádá Stvořitel.

Bůh není trestající, jak některé instituce mylně tvrdí. Každý sám si nese odpovědnost a vytváří svoji kvalitu!

Země nese více než sedm miliard lidí! Kolik z nich má kvalitní poznání? Jmenoval jsem duchovní křesťany, spiritualisty a mnoho dalších křesťanů, kteří následování Ježíše Krista myslí upřímně. Jejich počet je

ale v porovnání s neprobuzenými zanedbatelný! Proto je tolik nevtělených negativních duchovních bytostí na Zemi. Vy je nevidíte, ale cítíte a pak později často svého jednání litujete. Protože jsou svědci lidí.

Přechod na druhý břeh

V pozemském životě nezáleží na poslední vteřině před odchodem, zaznamenává se celá cesta člověka. Tomu odpovídá jeho odvolání a jeho následující existence v nadzemí. To je pro někoho možná nové, ale s posledním výdechem na Zemi není konec. Pokračuje to dál a navazuje na cestu z minulého, předminulého a dávno minulého života. Tato hierarchie životů charakterizuje další na oné straně. Z toho vyplývá, že je zaznamenán celý život, nejen poslední výdech člověka. Toto vše určuje vnitřní kvalita bytosti.

Znáte tu představu: Na oné straně je „natažen červený koberec“, na němž je nově příchozí přijat. Teď se někteří usmíváte. U někoho je to ale skutečnost! Avšak koberec to být nemusí, je to jeho krásná vibrace, díky níž se při prvním uvědomění na opačné straně cítí tak dobře. Vlídlost a láskyplnost sourozenců, kteří ho přijímají, je to nejkrásnější, co ve srovnání s pozemským životem může člověka na druhém břehu potkat.

A tak jsme se dostali přes lidstvo ke kvalitě člověka, od nutnosti spojovacího článku mezi nízkými, popř. méně vyvinutými duchovními bytostmi a vysokými duchovními bytostmi k milosrdenství Stvořitele, jenž význam lidem neodepírá, ale odpovídajícím způsobem podporuje.

Děkuji srdečně za vaši pozornost.

NEVĚDOMÉ HAŠTEŘIVÉ ŽENY

Mír ať je s vámi a ve všech vašich myšlenkách! Dnes máme co do činění s mnoha sestrami, které chceme s vaší pomocí poučit. Pomáhejte jim, prosím, vyzařováním své lásky! Jde o sestry, které si v temných sférách neodvykly hádat. Sami to zažijete. Prosím o vaši pomoc a srdečně za ni děkuji!

V = vedoucí rozhovoru (jménem Josef) D = duchovní bytost

Pro dnešní rozhovor bylo z temné jeskyně pro hašteřivé přivedeno misionářskými duchovními bytostmi 56 žen; stále se mezi sebou přely o to, která je nejlepší, a tudíž smí jako mluvčí skupiny vstoupit do prostředníka. Vzájemně se vytlačovaly z těla média, takže v krátkém sledu se ke slovu dostaly tři z nich.

D: (Romana, zlomyslně oslovuje ty, které s ní přišly) Ta, co sotva absolvovala základní školu, mi chce říkat, že já nesmím mluvit! Tyhle darebnice tvrdí, že já mám mlčet! Protože jsem vyvolala spor mezi nimi! (zlomyslně) Já umlčím vás! Slyšíte? Ty chceš sesadit mě? Že máš právo si sednout na tuhle židli? No prosím, ráda, ráda! Ale předtím ti něco řeknu: (poučujíc) Tvé umění diskutovat se tomu mému nevyrovná, tak buď pěkně zticha! Co? Vy se chcete se mnou hádat? O co se vlastně přeme? Aha, ona chce na tuto židli! (cynicky) Jen pojd', ráda ti vyklidím pole! Ale nejdřív musíš prokázat, že svou výřečností dokážeš víc než já. Nejde to? Proč ne? Že nesedíš na židli. Za chvíli ji dostaneš. Kolem tebe jsou stále světlé bytosti. Pořád jsi zkoušela je umlčet... Co říkáš? Mě obviňuješ?! Já jsem proti tobě beránek, mlčenlivý beránek! Pravda, hádám se dost, protože s vámi se nejde jinak domluvit. Strašné, ty vaše pomluvy jsou prostě strašné! Ale pustím tě sem na židli, pojd' a předved' se! Souhlasím, sedni si! (Romana vystupuje z prostředníka a další hašteřivá bytost do něj vstupuje)

V: Zdravím tě! Smím tě přivítat?

D: (Kristýna, druhá hádavá bytost, šeptá) Nejprve tu byla Romana, teď jsem tu já, Kristýna.

V: Ano, to je pěkné.

D: Kdo jsi? Budeme se hádat? Začneme?

V: Ne, nebudeme to vůbec zkoušet! Tys přišla k nám, do společenství křesťanů, kteří chtějí žít tak, jak učil Ježíš.

D: Podívejme, podívejme! (samolibě) Jenže Kristýna ti nevěří!

V: To se ale během našeho rozhovoru změní!

D: Tady je Kristýna, (arogantně) Romanu jsem vyhodila z těla! Víím, jak to chodí, byly jsme předtím poučeny.

V: Kdo tě poučil? Vyprávěj nám...

D: Ti bílí. S těmi jsme polemizovaly.

V: Jsi teď ochotná je následovat?

D: (s jistotou) Nejsem, nedokázali mi vůbec říct pravdu, všechno jsem jim popřela! Co ty na to?

V: Co je podle tvého názoru pravda?

D: Pravda je to, k čemu se v rámci sporu dopravujeme.

V: To je tedy definice, takovou jsem nikdy neslyšel!

D: Hodně jsi toho neslyšel!

V: Určitě ses ale dozvěděla také něco jiného. Přemýšlela jsi o tom?

D: No, něco jiného jsem se dozvěděla. Že jsem vděčná za každou příležitost oponovat.

V: A co ti to přináší?

D: Pocit, že jsem nejlepší.

V: A na to jsi pyšná?

D: Samozřejmě, přece jsem vyhodila Romanu!

V: A co ti to dalo?

D: Že teď můžu sedět na židli.

V: No, tak sedíš na židli. Co dál?

D: Nevím. Ale to mi řekneš ty!

V: Máš pocit, že úplně spokojená nejsi, jinak by tě sem nepřivedli!

D: (obrácena k hádajícím) Musím židli bránit, chce na ni někdo jiný. Tvrdí, že jsem na té židli příliš slabá. Chce sem Eleonora, ta se snaží mě umlčet, jako já umlčela Romanu! (Kristýna vystupuje z prostředníka, jiná bytost do něj vstupuje)

D: (Eleonora blahosklonně) Tak copak to je? Nikdo se mnou nebude mluvit?

V: Ano, já s tebou hovořím.

D: Jsem Eleonora.

V: Podívej, jsem mluvčí skupiny, která ti bude ráda naslouchat. Pověz nám něco o svém životě!

D: Byla jsem šlechtična, v titulu měla „von“, a proto budu mluvčí. Ostatní se jenom hádají, vjíždí si pořád do vlasů. Některé kvůli mužům, jiné se pořád pomlouvají. Ovšem já jsem jiná, jsem „von“, šlechtična!

V: A kvůli tomu si myslíš, že máš právo vládnout ostatním?

D: (sebevědomě) Já ji z této židle svrhla, jsem výmluvná a ještě nejvýznamnější, nejdůležitější, já jsem ta pravá!

V: A cítíš se dobře?

D: Samozřejmě!

V: To nemůže být pravda, protože jinak bys sem nebyla přivedena. Tam někdo navrhl, zkus svůj život změnit! Nechceš ho změnit?

D: (obracena od Josefa k ostatním hádavým, zcela vyděšená) Zase útočí! Chtějí mě opět vyštvat... Ach, ty má dobroto! Já jediná šlechtična mezi nimi. Je nás 56. Všechny ostatní žily jako poddané. A my jsme se tam hádaly na...smrt.

V: A co říkali ti druzí, ti světlí?

D: Ti druzí? Já jsem šlechtična!

V: Ach, ty jsi šlechtična? Kdo ti to řekl?

D: Mám to černé na bílém. Na mém křestním listu stojí psáno „šlechtična, von“, jméno nemám sdělovat. Ale byla jsem pokřtěna v roce 1858.

V: To je velmi, velmi dávno. Nyní máme rok 2018. V mezidobí se něco dělo! Vyprávěj nám o tom!

D: Ach!

V: Kde jsi byla a co jsi tam dělala?

D: Byla jsem zasnoubena, vdala se a narodila se nám zdravá dcera. Já se věnovala aktivitám, které dělají ty, co již pannami nejsou.

V: A kdo tě k tomu povzbuzoval?

D: Chuť si užívat, nechápeš? (nyní je nejistá) Můj Bože, lidé přece mají touhy, a když je jeden vznešený, má touhu být s ušlechtilými muži!

V: To je tvůj výklad, ale správné to nebylo. Podívej, určitě je někdo vedle tebe, kdo ti k tomu něco řekne!

D: (ukazujíc na ostatní hašteřivé) Už se zase dohadují a volají, že jsem měkká a nepřu se s tebou. Chtějí mě vyhnat. Jsem tu jako třetí; Romana, Kristýna a teď já, Eleonora. Proč?

V: A ty se chceš stále hádat?

D: (přesvědčeně) Samozřejmě! Všechno ostatní je vedlejší, svár je smyslem života!

V: Ale některé už odešly, ne? Všechny tady nejsou.

D: To já nevím!

V: Zeptej se svého průvodce, zda si některé neřekly: „Tady nezůstanu!“

D: Já nemám přehled!

V: No, pak ti to má být ukázáno!

D: Aha! Chtěla bych ti jen krátce položit otázku jako Eleonora von: (velmi povýšeně) Jsi šlechtic?

V: Nejsem. Sice nevím, zda jsem ve své minulosti někdy něčím takovým byl, ale to není důležité!

D: (svůdně) Vrať se do minulosti, milý příteli!

V: Ne, ty se teď máš dívat dopředu!

D: Ach, to musím vytáhnout všechny své ženské atributy, abych tě obrátila.

V: To nic nepřinese!

D: Nic nepřinese?

V: Ne! To nemá smysl!

D: Tu předchozí otázku ti zodpoví Eleonora. Bylo nás 56, a teď je nás jen 32.

V: A kde jsou ostatní?

D: Nevím!

V: Odešly se světlými, že?

D: (směřováno na misionářské duchovní bytosti) Byli tu světlí? ... Ano, světlí tu byli.

V: Ano, ty jste už poznaly v temných jeskyních. Odešli prý dolů se podívat, zda je tam někdo, kdo je ochoten litovat svých činů a jít s nimi.

D: (zcela rozhořčeně) To jsou darebačky, ty, co utekly, skety! Přece jsme táhly za jeden provaz, diskutovaly. A teď utečou! Jsem zděšená!

V: Zeptej se svého doprovodu, proč jdou s nimi! Proč odešly a nezůstanou s tebou. Zeptej se!

D: (obracena k jedné misionářské duchovní bytosti) Ptám se tě, dej mi, prosím, odpověď! Ale takovou, jak se sluší. Ano?

V: Nemáš sem vnášet domýšlivost! Musíš se od toho oprostít! Přijmi, co ti povídá!

D: „Mám se prý stydět,“ říká mi.

V: Uděláš to?

D: (opovržlivě) Ne! Musím přece bránit svou čest!

V: Informuj se, jestli je to správné!

D: (opakuje výhrůžku jiné hašteřivé, která ještě zůstala) Támhle ta žena, co chce být naše vedoucí, mi říká, že pokud budu takhle dál pokračovat, sesadí mě z téhle židle.

V: Máš být pokorná! Víš, co to znamená? To znamená sloužit, ne panovat!

D: To se musím úplně obrátit!

V: Pros o pomoc, aby ti pomohli a tys to dokázala!

D: (zcela rozčilená, k hádajícím) Už zase! Zbabělkyně! Dezertérky! Kdybyste byly muži, nedostaly byste císařský kabát! Grrrr!

V: Jak jsi na to přišla?

D: Protože je jich zase míň. Jen 17.

V: Všechny jdou s nimi, všechny tě opustí a ty budeš pak poslední!

D: (hněvivě) Hanba jim!

V: I ty s nimi půjdeš!

D: To nevím. Mám ještě velmi mnoho sil. Víš to?

V: Jaké síly to jsou? To nejsou dobré síly, z nichž ukusuješ. Máš je odložit a hledat ty dobré!

D: (mluví stále více potichu) Ale já cítím, že sil ubývá. Sotva už můžu... Prosím, co mám dělat, aby mi ty ženy zůstaly nakloněné?

V: Naopak, máš přispět k tomu, aby ukončily hádky a pokorně a radostně následovaly bytosti světla!

D: (už zcela potichu) Teď i Romana je pryč!

V: Kdo je ještě zde? Jsi už sama?

D: Skoro.

V: Zamysli se, proč.

D: Ó ano. Ale to mám běžet za dezertérkami? Říkaly jsme si, že zůstaneme spolu.

V: Přemýšlej, proč odcházejí. A zeptej se na to svého duchovního průvodce, zda není smysluplné je následovat.

D: (výkřik) Už i Kristýna je pryč! Můj Bože, vždyť tu zůstanu jen já!

V: Pak pros Boha o odpuštění za své chování, že jsi zde byla domýšlivá, a pros o milost, abys směla odejít se světlými!

D: (šeptem) Proč, proč mi bereš tolik síly?

V: Rád bych odebral veškerou negativní sílu. Zbavím tě jí, aby nic nezbylo!

D: (s přídechem) Už s tebou nemůžu vůbec mluvit.

V: S negativními nechceme nic mít!

D: Co znamená negativní?

V: Následovat Pána temna.

D: Co, ďábla?

V: Ano.

D: (hihňá se) Hihi, já žádného ďábla neviděla!

V: On předstírá.

D: Předstírá?

V: Už jsi mu někde sloužila.

D: Já?

V: Ano, jistě! Zeptej se svého průvodce, jestli jsi ho nenásledovala!

D: Já sloužila císaři, byla jsem u císařských slavností, také svému manželovi jsem k němu dopomohla!

V: To se nepočítá. Už nejsi lidská bytost, která se prochází na Zemi, jsi už v jiném světě!

D: Tak? Ted' jsi mi vzal veškerou sílu. Ted' začnu truchlit.

V: Nemusíš být smutná. Naopak. Máš mít radost, že se to stalo.

D: (trochu ohromeně) Začínám být nešťastná, že musím změnit své smýšlení! Ted' jsem tu úplně sama. Co to znamená? Začarovals je?

V: Ne. Nemusíš být nešťastná.

D: (bezmocně) Já jsem ale tak smutná, nikoho nemám!

V: Máš anděla strážného, svého duchovního průvodce, a ten ti pomůže, abys znovu cítila radost!

D: Radost.

V: Pokud ho budeš následovat. Stačí jen naslouchat a následovat ho!

D: (plačtivě) Radost, co je to?

V: No, abys zase dostala chuť a odvahu dobře žít.

D: Chudák, chudák Eleonora malá!

V: Nenaříkej, nic ti to nepřinese!

D: Jak to, že ne? Hádání je moje radost!

V: Ale ostatní tě opustily, zbyla jsi tu sama! To by tě mělo vést k zamýšlení!

D: (zle) Povolám Romanu a Kristýnu k odpovědnosti, poradnice!

V: To nemůžeš, nemáš na to právo. Ani sílu je volat k odpovědnosti!

D: Jak to, že to víš tak přesně?

V: To vím.

D: To víš? Potom já nevím nic! Co mám tedy dělat?

V: Pros o poznání!

D: (opět silnějším hlasem) Teď mi dala sílu. (směřováno na světlou duchovní bytost) Co mám dělat, ty milá, krásná ženo? Co mám dělat?

V: Tady je nějaká krásná žena?

D: Ano! A myslím, že ji znám.

V: Kdo je to, pověz nám to!

D: (po chvílce vysvětluje) Ano. Na Zemi byla babičkou mého manžela. Byla velmi věřící, především však byla k nám dětem velmi hodná a učila nás často se modlit.

V: Buď za to vděčná!

D: Ano, ale co mám dělat teď?

V: Máš litovat a říct: Drahá babičko, to bylo tak milé, žes tak jednala! Dala jsi mi tím šanci, abych nyní dokázala svůj život změnit.

D: Jmenuje se Afra. (prosí jako malé dítě) Milá babičko – smím ti říkat Afro? Musím se pokusit odsud odejít. Já jsem se sem hrnula, ale teď chci pryč. Pryč, chci pryč! Prosím, pomoz, pomoz, pomoz mi... Aha! Proč mi pořád napovídáš: „litovat“? Ona mi říká pořád to samé!

V: Máš litovat svého domýšlivého chování, a když to bude upřímné, pak ti bude dána možnost, aby se tvůj život úplně změnil. Máš pak přijmout to, co se ti nabízí.

D: Aha! (nesmiřitelně) Ale, ale Romana a Kristýna! ... Těm ještě povím své mínění, jaké byly proradnice!

V: K tomu nebudeš mít možnost.

D: Afro, babičko, proč, proč jsem se jen nechala tak strhnout do hartusivosti? (zastavuje se a naslouchá) Protože když jsem se stala vdovou ... to raději neřeknu!

V: Osočovala jsi Boha, vid'?

D: Ano, a moc! Byla jsem katolička, striktní katolička! Ale to, že mi Bůh vzal manžela, když jsem měla šest dětí, mi připadalo zlé. A tak jsem na něj vykřikovala svůj názor. A potom toho bylo stále víc a víc.

V: Místo abys prosila Boha o pomoc, aby při tobě stál.

D: Pak jsem se stávala stále negativnější, a když jsem zemřela, dostala se do jeskyně hašteřivých.

V: Bylo ti řečeno, že to teď změníme, protože to už nechceš, a jestliže poprosíš Boha o odpuštění, vyřeší se to.

D: (posměšně) Tak? Vyřeší? Pominula jsem se?

V: Ne to ne, ale v duši jsi byla špatně naprogramovaná.

D: Dobře! Teď lépe vidím. A vidím mnoho lidí. (míněni jsou účastníci setkání) Co ti tady chtějí?

V: Poslouchají a učí se z toho.

D: Aha.

V: Proto tě sem přivedli. Ale také ti chceme všichni pomoci. Našimi dobrými myšlenkami a modlitbami!

D: (zahanbeně) Vyprávěla jsem o sobě hanebnosti! Nevím, jestli to nebudou šířit dál!

V: Nemysli teď na to! Pros nebeského Otce o odpuštění!

D: (upřímně) Nebeský Otče, dostala jsem nyní sílu poznat něco z tvé lásky, jen něco. Často jsem ti spílala, protože jsi mi vzal manžela. Často jsem tě osočovala, chodila do kostela a křičela na Ježíše na kříži. Zlobila jsem se na něho. Ale teď tu mám Afru, babičku mého

muže, která říká (opakuje, co jí Afra povídá): „Bude ti ve všech oblastech pomoheno, když prohlédneš, neboť jsi dítě Boží. A dítě Boží chce zase zpět k Otci.“ ... Afro, pomoz mi, abych pochopila. Co se to děje v mém nitru?... Zhřešila jsem tak těžce? Dostala jsem se proto do temnoty k hašteřivým, protože jsem vykřikovala na Ježíše na kříži? Protože jsem se s Bohem přela? Jak to můžu napravit? ... Ano, ano, budu.

(srdceryvně) Prosím, nebeský Otče, Pane Ježíši Kriste, všechno беру zpět! Nechci se už hádat, nechci už ostatním nic vyčítat! Chci být prostě já, já, tvoje dítě! (a duchovní bytost opouští půjčené tělo média)

Děkuji vám! Bylo to poprvé, kdy se zde ze samé hašteřivosti po sobě vystřídaly tři duchovní bytosti. Všechny našly správnou cestu, za což vám děkujeme! Budou poučeny a také zapojeny u těch sourozenců, kteří se na Zemi chovají jako nedávno ony - vysílají jedovatá slova ostatním. To se nevyplácí, jak jste slyšeli. Dobré myšlenky a slova vedou k podstatně lepšímu, než zažívaly ony. Děkujeme vám!

Pane, především tobě děkujeme a chceme vyslovit prosbu: Prosíme tě o možnost pomoci dalším nevědomým bytostem! Neboť s každou, kterou smíme poučit, se zmenšuje počet lapených v satanských tenatech a ony se pak stávají členy světlejšího společenství. Proto je vysvětlování nevědomým tak důležité, i když je na Zemi jen málo míst, kde se tak děje. Duchovní sourozenci vědí, že sklízí to, co jiným darovali, také tedy svůj soucit a lásku. Děkuji vám za to!

Děkujeme, nebeský Otče, za tuto požehnanou hodinu, vyzářoval jsi v ní, že máme svou důležitost a že jsme Tvoje stvoření! Nazýváš nás dětmi a my sebe sourozenci. Máme k Tobě úctu, Otče, a chceme Ti skrze Krista, našeho Pána, darovat mnoho, přemnoho lásky, tolik, kolik dokážeme!

Pane Ježíši Kriste, děkujeme, že jsi nás přivedl blíž k Otci! I někteří sourozenci žijící na Zemi před tebou věděli, že nějaký Bůh existuje. Ale tys ho představil jako Otce, a tak víme, že máme Otce jednoho. Je nejvyšší a nás stvořil.

Otče, odpusť nám, že jsme se od Tebe odvrátili. Ale skrze Krista, našeho Pána, a Boží posly, kteří nás poučují, se opět smíme, jednáme-li vhodným způsobem, vrátit domů do Tvé blízkosti. A Tvoje blízkost nás dělá blaženými! Jsme šťastni, už když jen od Tebe obdržíme jediný paprsek požehnání!

Přijměte všichni tento paprsek požehnání! Jděte šťastně domů, odnese si ho s sebou a předejte všem vašim milovaným! Bůh ať vás ochraňuje, Bůh ať vám žehná! Bůh nechť vám dá sílu skrze Krista, našeho Pána! Amen.

*Tvoje cesta má být hledání Boha,
pak si tě lidé najdou
a budou chtít s tebou mluvit!*

Josef z N.

TLAKOVÁ NÍŽE

Milované dušičky! Ze své duchovní vlasti jsem s sebou přinesl to, po čem vaše duše touží: vnitřní klid, jistý vnitřní duchovní pokrok, který pomůže, abyste v pozemském životě nebyli tak rozptylováni a dobrá předsevzetí opět nezmizela. Zde se povznesete, ale ve světě je vibrace daleko hutnější a tu vy bohužel přijímáte. Proto ještě jednou děkuji za vaše zkrášlené duše – i za dušičky květin a za vše, s čím jste sem s radostí přišli!

Zdravím i sourozence, kteří sem nemohli dorazit, neboť jsou v disharmonii, mají potíže atd. Pošleme k nim duchovní lékaře, jichž je tu dostatek. Poslouží i vám.

Změna červnového počasí

(Několikatýdenní vedra s teplotami nad 30 stupňů skončila díky postupnému ochlazování dva dny před setkáním. V tento den byla pak venkovní teplota jen kolem 15 stupňů.)

Začnu s něčím, co se týká materiální situace. Šlo o to, zda bychom měli začít v osm či v deset hodin. Byl jsem svědkem, že Josef z N. se zaslazoval o začátek v deset hodin. Již během velkého horka to podpořil.

Nemůžu vám všechno vyprávět úplně popořadě, jak se to stalo. Vy řeknete: „tlaková níže“ a tím je to pro vás vyřízené. Chci však trochu objasnit, co za tím duchovně stojí. Dopodrobna to nedokážu, na to mám malé znalosti.

Říkáte, že tlaková níže umožnila začátek v deset hodin. Ale Josef z N., nebeský kníže, má samozřejmě nejužší kontakt s dévami a arcidévami. A pokud není v Boží vůli něco stanoveno jinak, může se počasí utvářet tak, jak potřebujeme pro zdárný průběh setkání.

Vše, co se v životě člověka, zvířat a rostlin nebo v takzvané tlakové níži a výši odehrává, je řízené. Ovládají to duchovní bytosti sloužící buď Boží vůli, nebo naopak bytosti negativní. Důležité však je, že naše záležitost v Boží vůli byla, a tak zakročil i Kristus se svými posly. Josef z N. ho totiž poprosil zorganizovat dévy tak, aby zde v tuto dobu panovala přijatelná teplota. Jinak bychom museli začít v osm hodin,

což by ale nebylo úplně ideální, neboť my můžeme působit jen do 27 stupňů a teplota rychle stoupá.

Pokud tedy vidíte, že nastávají potíže s větrem a počasím – a to je ten důvod, proč o tom všem mluvím – pak se prosím modlete: „*Pane Ježíši Kriste, prosím, nechť světlí poslové ovládnou vítr, počasí, jako tys, Ježíši Kriste, zvítězil!*“ V důvěře a víře budete – pokud je to ve vůli Boží a Kristus to může řídit – s Kristem mnohokrát vítězi. Děkuji za pozornost!

Jindřich z páté sféry

A teď o jednom nyní již vyzrálém bratru. V nejrůznějších sférách dost pravidelně navštěvuji vaše sourozence, kteří již odešli z těla. Překvapilo vás to? Ale ano, je to pravda! Před pár lety se ke mně připojil jeden bratr a prosil, abych něco oznámil ve společenství. Ale já odpověděl, že to není běžné. Nemůžu to udělat, nebyl bych spravedlivý vůči jiným. Avšak při následném shledání – to již postoupil do vyšší sféry – ke mně přišel a znovu žadonil, zda bych přece jen poselství nemohl předat. „To nejde, ostatní pak budou chtít totéž.“ Ale při dalším setkání – a to už se zase vyvinul o něco výš - pravil: „Chci udělat vše, abych tě přiměl pozdravit někoho ve společenství na Zemi.“ Tak nějak to vyjádřil. Mně to bylo už trochu – řekněme – nepříjemné, a proto jsem mu oznámil: „Mám návrh. Protože jsi velmi umíněný, hodlám udělat výjimku. Ale musíš – nebo máš udělat protislužbu: Až se dostaneš na okraj pátého atmosférického kruhu (astrální sféry - pozn. redakce) a budeš moci postoupit do šestého, pak tě požádám, abys sem přišel, a já tvou prosbu splním.“

Nyní ta doba nastala. Milý bratr se tolik na oné straně snažil, že stojí na konci páté sféry. Teď je tady a já splním slib, který jsem mu dal. Rád bych to předal tak, jak mi sděluje. Je však pro mě velmi těžké lidské letopočty, jména a příjmení tlumočit ve vaší řeči. Ale pokusím se, chci to udělat co nejlépe. Teď tě prosím, začni! (mezi jednotlivými otázkami směřovanými na onoho bratra neustále s přestávkami čeká a od něho obdržené odpovědi obtížně předává slabiku po slabice a kontroluje jejich správnost)

Kdy ses na Zemi narodil? Víš to ještě? ... Moment! ... 8. 1. 1950 ... Kdy jsi přesídlil do nadzemských sfér? ... Ano, zcela zřetelně! ... Jestli to nevíš, nevadí ... 10. 6. 2004 ... Řekl jsem to dobře? ... Ano ... Jak se jmenuješ křestním jménem nebo jak ses jmenoval, musím to říct správně. Vidiš, jak je to pro mě náročné předávat. Jak ses tedy jmenoval na Zemi křestním jménem? ... Jindřich? ... Jindřich!

(Jindřich byl ve svém pozemském životě 25 let ochrnutý a během celé doby byl obětavě opatrován a ošetřován milující manželkou. Na základě jeho dobrého pozemského života, jeho vnitřní víry a ochoty nést trpělivě těžké utrpení v pozemském těle, směl v milosti a milosrdenství Stvořitele ukončit svůj strastiplný život na Zemi dříve, než bylo předem stanoveno. V 54 letech přešel na druhý břeh.)

Je to pravda? ... Znáš ještě své příjmení? Nebo zmizelo v průběhu času z tvé duchovní paměti, kde sis uložil tolik nového, duchovní zákony, abys mohl opustit pátý atmosférický kruh. Je tam ještě místo? Znáš ještě to příjmení? ... Jaké je? ... Jmenoval se... (hláskuje tehdejší příjmení). Jindřich děkuje zejména své manželce ... Jak se jmenuje? ... Anna. Anně a také všem ostatním. Jeho matka se také jmenuje Anna a rovněž švagrová pomáhala. On na Zemi velmi strádal. Těžké utrpení mu však přineslo očistění pro vyšší úroveň. Srdečně děkuje a ujišťuje: „Moje láska k vám zůstane věčná!“ Ano, to si umím představit.

(Nyní směřuje k pomáhajícím světlym duchovním bytostem:) Děkuji srdečně, že jste mi pomohly, abych vše dokázal převést do lidské řeči. Děkuji za vaši pozornost a ty, milý Jindřichu, jdi dál svou cestou a pomáhej svým milým, to si zase přeji já! Svou touhu sis splnil, zase tě navštívím. Nyní můžeme hovořit dál. Zůstaň při nás! Bůh nás všechny ochraňuj!

Minulé existence

Mnoho pozemských sourozenců by rádo znalo své minulé životy. Ale není nutné je znát, daleko důležitější je v dokonalosti zvládnout tento pozemský život až do konce. Použil jsem slovo: „dokonalost“.

Každý život má stanovenou kvalitu, které má dosáhnout. Kdybyste se mohli dozvědět o dřívějších existencích, byli byste zmatení, popletení z toho, co všechno je třeba vykonat a jak málo jste toho zatím dokázali.

Každá duchovní bytost se má – ať v polohmotné či husté hmotné úrovni, jako je tomu u vás – přizpůsobit a podřídít zákonům té dané životní roviny.

Je to pro vás těžko pochopitelné, ale je to skutečnost. Jako pozemští lidé se musíte bez pochyb podřídít pozemským zákonům. Když však mluvím o polohmotných světech či úrovních života, pak tam mají sourozenci zakusit a zvládnout mnohem lehčí podřízenost, nežli máte vy. Proto se usilovně snažte odstraňovat nectnosti a zvládat potíže, které jste si zavinili. Pak to budete mít v budoucnu snazší. Pokud žijete ve dne lehkomyšlně, a tudíž přenecháváte vedení sebe druhým, pak skončíte v bahně.

Životní spirála

Boží poslové vás chtějí vést pořád dál a dál, od jednoho stupně vzestupu k dalšímu. Symbolem toho je tzv. životní spirála. Spirála života vás zavede tam, kde je to v každé životní rovině krásnější. Opustíte nepříjemné a po spirále se dostanete do příjemnější oblasti.

To je další smysl života: Nežít už v této sféře, ale dostat se do vyšší, kde sice panují jiné zákony, ale jsou lehčí. Snáze je zvládnout, protože jsem stále více milující. Na Zemi láska chladne nebo je už částečně ochlazená. Lidé, a mnohdy také vy, se honí za blahobytem. Krátkozraké je lidstvo a blahobyt ještě kratší. Pán temna ve své rafinovanosti to zorganizoval tak, že lidstvo sice žije v blahobytu, ale jeho duše se kazí a strádá.

Dokonalý člověk ještě není dokonalá duchovní bytost. Co to znamená, rád vysvětlím. Až překonáte Zemi se všemi potížemi, budete podle vašich představ dokonalým člověkem s čistou ctnostnou duší. Jenže Tvůrce chce dokonalou duchovní bytost. Proto vaším úkolem je využít všech příležitostí tohoto života, neztrácet čas hledáním dřívějších existencí a stát se dosažitelně dokonalým, a tedy kvalitním člověkem.

Pozemští lidé potřebují získat nejprve polohmotnou dokonalost, aby pak mohli vstoupit do světelných dimenzí a tam se vyvíjeli jako duchovní bytosti.

Pokročme dál! Veškerá láska Stvořitele proniká všemi říšemi i přes ty největší zábrany, které Satan postavil. **V očích Stvořitele je láska**

a život jedno. Pokud toto máte na zřeteli, pak je pro vás důležité, abyste se stále ve spirále života snažili ladit svůj život k Boží lásce, žít láskou k bližnímu, aby vaše činy, myšlenky a pocity byly vám i ostatním prospěšné.

Být příjemci i dárci

Zrak Stvořitelův pronikne přes nejhustší zábrany až do říše Pána temna. Dostane se i do každého z nás. Ať už to rozumově chápete, či nikoliv, je to tak!

Z jiskry lásky a života vzniká déšť jisker; taková jsou tajemství, jež nyní nedokážete chápat. Ale vnitřní prožitky je probudí, protože se rodí ve vašem nitru duchovní pohyb. Ten ovšem startuje i boj se sebou samým.

Jste příjemci a dárci ze světelného zdroje Stvořitele! A vaší povinností je to, co jste se dozvěděli od Božích poslů o pravdě, lásce, dobru, harmonii atd., předávat s láskou k bližnímu dalším hledajícím. V tom spočívá výměna a duchovní vzestup po spirále života: jednou být příjemci a jindy zase dárci.

Bud'te snaživí a horliví v setbě dobrého semene. Pak uzraje v dobré ovoce, které sklídíte ve světlých nadzemských sférách!

DVĚ A PŮL HODINY

z archivu

Milované dušičky a všichni duchovní přátelé, průvodci, vy dříve odešli, všichni, kteří jste zde shromážděni! Zdi nejsou pro nás omezením – omezuje vás pouze vaše vědomí a vázanost na hmotu. Tento prostor není přelidněn, neboť my jím nejsme limitováni. Děkuji za pozvání – přišli jsme sem rádi – za úsilí, které jste vynaložili, i za vibraci, která zde vládne, neboť každý se skutečně snažil.

Budu se nyní zabývat fenoménem, jemuž říkáte „čas“. Vy tím myslíte dobu od vašeho narození po den odchodu, o němž předpokládáte, že přijde za dlouho. Bůh dal ve své moudrosti každému dostatek času, aby svůj život i vztah k Němu zlepšil. To je také důvod, proč jste obdrželi možnost žít po určitý čas na Zemi.

Bůh žije v každém z Jeho dětí. Máte tedy povinnost zlepšit vztah ke každému, ke všem bytostem. Pokud jste to v době svého pozemského života neučinili, nebo dokonce nechtěli, ač jste si to předsevzali, pak budete muset tuto karmu, tento úkol opět nést. Čas je poskytnut každému jedinci dle Boží vůle. Nikdo na Zemi nemůže svůj život prodloužit ani o píd', aniž by si to nepřál Bůh. Proto jasně říkám: Využijte čas, je pomíjivý! Je cennější než zlato a všechny drahokamy světa! Tento nepromarněný čas je významný pro vaši nesmrtelnou duši, prospěšný k růstu Boží jiskry ve vás. Což neřekl Pán: „Ty pošetilý, máš stodoly plné. Ale víš, zda je zítra budeš moci ještě využít?“

Nyní k vašemu rozdělení času. Kdybyste chtěli darovat Bohu denně desetinu svého času, byl by spokojený, neboť Bůh od vás nic nevyžaduje, u Boha není žádné „musíš“. Vy se však hned ozýváte: „Ale milý Hardusi, jak si to představuješ? To jsou víc než dvě hodiny denně! Jak ale já můžu... to ale nejde, ... dvě hodiny přece nemůžu ... mám přece práci, musím zajistit rodinu!“ atd., atd.

Ovšem počítá se to jinak. **Sčítají se jednotlivé laskavé myšlenky, činy plné lásky, dobré slovo i každé uvědomění potřeby se chovat tak, jak žádá Bůh.** Přání být nástrojem Krista na vinici Páně se do času

také počítá. Nechci k vám být přísný. Rozhodující je, že jsou to minuty, vteřinky, kdy chcete či konáte dobro. Nepočítejte dvě a půl hodiny vcelku.

„Řekni, co jsi dnes vykonal dobrého?“ – zpíváte – „Zdvihl jsem broučka ležícího na zádech!“ Není to také malé dílo dle Boží vůle, když se sám nedokázal z této obtížné situace osvobodit?

Samozřejmě že bys mohl dát denně Bohu mnohem více hodin, protože den jich má 24! Když hmotné tělo spí, pak ty, dítě Boží, z něho vystupuješ. Do denního vědomí si potom přinášíš jen obrazy snů, a tak tušíš, cos tam vykonal skrze své vědomí, svou silou vůle, prostřednictvím tvé pomoci. Díky nočním aktivitám naplňujete onu desetinu času mnohem, mnohem snáz.

Většina z vás, co má dobrou vůli, tento čas dokáže překonat. Trochu vám při tom ještě pomůžu: Proste před usnutím svého milého duchovního průvodce a on vám bude jistě nápomocen, abyste směli pomáhat, sloužit, milovat – ale ne, jak vy si představujete! Prosím, nezapoňte se na pokoru! Nechtít jít vlastní cestou, protože na oné straně panují jiné zákony než tady ve hmotě. Při nočním tělesném odpočinku pak budete zařazeni do řad pomocníků, služebníků, jichž je velmi zapotřebí. To je skutečně služba a pak tu desetinu hodně překročíte!

Rozruch mezi vámi se nyní vytrácí. Bůh má vždy cesty připravené, pokud Jeho děti chtějí pracovat pro další sourozence. To je na tom krásné!

Takže **i v noci můžete být pilní a plně pracovat na vinici Páně.** A ještě to obohatí váš další den! Jak? Čas, kdy jste bdělí, bude pak úplně jiný! **Tělo čerstvé a odpočaté**, protože bylo vašimi duchovními průvodci a lékaři obnoveno a opraveno! Tak se neděje, pokud si sami plánujete příští den a usínáte se zmatenými a neuspořádanými myšlenkami, co všechno musíte zvládnout. Nebo co nedobrého se vám přihodilo. Takový stav si odnášíte na druhou stranu, zůstáváte ve sféře, která mu odpovídá! Mějte to na zřeteli! Učte se osvobodit od každodenní zátěže! Země v tomto smyslu není nádherná planeta. A přesto svým způsobem úžasná je. Je to sice planeta pokání a vykoupení, ale pokud chcete pomoci Bohu vést Jeho děti skrze Krista domů, tak krásná je, protože slouží.

Vaše tělo se zpevňuje a uzdravuje, protože jste s ním spojeni stříbrnou šňůrou a duchovní lékaři mohou působit a pracovat. Nejsou rušeni, neboť ví přesně: Tento bratr, sestra dělá něco pro Boha. Proto se mu mohou zcela věnovat a připravit fyzické tělo na další den, aby i v bdělém vědomí mohl opět pro Boha a jeho říši konat. Toto je velké tajemství. Vysvětluje také, proč ti, kdož jsou dobré vůle, mají v duši klid, mír, pokoj. Vždyť strávili mnoho hodin v říši míru a harmonie a odtud si vše donesli do pozemského těla. **Pak z nich mír, bezpečí a harmonie vyzařují.** Neboť oni jsou poutníky: po Zemi v denním vědomí, v noci se pak pohybují na opačné straně. A přesto je to ta samá duchovní bytost – ty sám! Takto můžeš svůj život obohatit a rozšířit.

Délka lidského života

Máte rádi čísla, tak tady jsou: Lidské tělo – když nebylo generacemi degenerováno, to mám říct záměrně – bylo Bohem pro pozemský život naprogramováno na 130, resp. 150 let podle jednotlivých vývojových stupňů. V biblických dobách to bylo více, v dnešní době vlivem degenerace rodů, pohlaví a generací méně. **A čím více budete pracovat na opačné straně, tím více ódové životní síly si vezmete do fyzického těla pro další den.** Je to vaše vlastní zásluha! **Budete mít více sil, jež udrží vaše tělo zdravé a zajistí dlouhý pozemský život.**

Dnes jsem vám sdělil velká tajemství. Vysvětlují, proč nějaký úctyhodný člověk dosáhl vysokého věku. Jestliže se o něj budete zajímat, zjistíte, že se mnoho modlil, byl láskyplný, tolerantní, pomáhal, kde mohl, a nebyl nikdy podrážděný či vznětlivý. Nořil se tedy do Boží lásky, jen dával a v jakékoliv situaci sloužil. Toto všechno spolupůsobí, prodlužuje život a podporuje zdraví. Vyzařuje vznešený stav duše. Ten, kdo se vzteká, dlouho tu nepobude, protože plýtvá svou energií. Ani ten, kdo se hněvá, nebo ten, kdo žije v nadbytku. Dlouhý život čeká naopak ty, kdo zcela konají ve vůli Boží.

Čím více pracujete po výstupu z těla na oné straně, čím více tam pomáháte, vysvětlujete a jste ochotní být užiteční v místech, kam jste přiděleni, tím více přátel si vytváříte. O to více pomoci proudí zase k vám při vašich potížích v denním životě. Neboť přátelé, kteří

prostřednictvím vás zažili dobrodiní, hledají s vámi spojení, aby vám vrátili, co jste jim tam dali. **Kdo lásku dává, bude ji sklízet!**

Proto jsou si lidé, kteří ve stavu vystoupení z těla pracovali pro Boha, Krista a jeho říši, jisti v pozemském životě bezprostřední ochranou a Kristovou láskou. Neboť Kristus ví, co ve vás má. A přátelé, jimž jste pomohli, vám to chtějí oplatit! Tak je to jednoduché, jen se musí rozumět Božím zákonům! Proto u někoho probíhá život hladce, harmonicky, plný radosti a on se cítí šťastný. Vždyť za denního vědomí je obklopen přáteli odtamtud – doprovázejí ho, inspirují a urovnávají jeho cestu!

Na druhé straně, kdo z egoistického důvodu dychtí po zvětšování svého pozemského majetku, všude uráží, závidí, ten má chatrné zdraví. Milované dušičky, čas je cenná věc a měl by být využit pro dobrou Boží věc!

My, Boží poslové, se stále snažíme v době, kdy s vámi můžeme být ve styku, hospodařit s ódovou silou, kterou podle zákona lásky dostáváme od Boha. Tato síla je na Zemi to nejcennější. Nesmíme ód ani čas promarnit. Zodpovídáme za to, ano, opravdu je to tak! Proto nám tolik záleží na tom, abyste sílu, kterou do vás Bůh a Kristus skrze nás vložil, neztratili! Takže v době, kdy probíhá setkání, buďte bdělí! Nedovolte pokušitelům, aby vám utíkaly myšlenky! Vždyť chcete zachránit svoji nesmrtelnou duši.

A pokud je to možné – neexistuje žádné „musíš“ – spolupracujte a večer před usnutím prostě, **aby vám Pán daroval čas, abyste na oné straně směli v lásce, pokoře a nesobeckosti sloužit.** Vyplatí se vám to způsobem, jaký je pro vás ten nejlepší.

Nyní vám chci předat vnitřní klid duše, onu harmonii, radost, kterou s sebou přinášíme ze své duchovní vlasti. Objeví se vždy, když ji v sobě znovu zaktivujete.

Ať jste naplněni mírem, láskou, harmonií a duchovním bezpečím! Vnitřní klid, který vám vnější svět nemůže dát, ať zůstane s vámi a všemi z tohoto společenství, nechť jsou dnes kdekoliv! Ať jejich duchovní průvodci z této síly lásky načerpají a pomáhají jim. Neboť jsme duchovní rodina, patříme k sobě, přestože tu někteří fyzicky nejsou.

JAK VOLAT DO SFÉR SVĚTLA

Těším se z možnosti být opět s vámi. Otevřete svá srdce, ať do nich můžeme nechat proudit lásku a mír našeho nebeského Otce. Radujeme se, protože vidíme vaši snahu, vždyť víme, že v pozemském šatě to nemáte jednoduché. Ale snažte se o pokoru a skrze ni se z Boží vůle setkáváte s milosrdenstvím Spasitele a s jeho mnoha posly.

Ano, milovaní, budete-li se i nadále takto chovat, pokročíte dál. Jiní lidé se honí v pomíjejícím světě za iluzemi – vy se však chcete od venkovního světa oprostit. Nedejte se zmást. Pracujte na sobě a děkujte: *„Děkuji, Otče, děkuji, milovaný Kriste, za všechny posly, které nám sesíláte.“* My tak činíme dobrovolně a se vším elánem. Rozeznávejte v bližních sourozence, kteří potřebují vaši lásku. Kdykoliv v sobě pocítíte negativní vibrace – disharmonii, závist či žárlivost aj. – mějte odvahu ihned zklidnit svou mysl. Nenechte se zatáhnout dolů, vězte, je to hra protistrany. Buďte bdělí a buďte si jisti, že láska Otce a Ježíše Krista vládne nade vším.

Modlitba při disharmoniích

Zklidněte se a vroucně zvolte: *„Teď to skončí, protože chci jednat jinak! Otče, pomoz mi s tím! Tvá vůle se staň skrze našeho pána Ježíše Krista!“* Proste upřímně z celého srdce, abyste k tomu měli sílu. Sílu k tomu máte a dostáváte. Pomůžeme, když zavoláte: *„To jsem si zavinil sám, přijímám ten pocit a přebírám zodpovědnost!“* Tím vydáváte svědectví, že jste toho sami příčinou a od tohoto okamžiku budete mít sílu jednat v lásce.

Modlitba za vzájemné odpuštění

„V pokoře a lítosti prosím, Otče, o odpuštění, protože jsem ubližoval sobě i ostatním. Moji milovaní sourozenci, v duchu vás všechny žádám o odpuštění. Chci se zbavit této bolesti, jsem připraven prominout všem, kteří mi ublížili. Prosím, odpusťme si! Děkuji ti, Otče, za podporu a možnost převést vibrace neshod do láskyplných. Ale Otče,

míru odpuštění u sourozenců, kterým jsem ublížil, nechávám na Tobě. Lituji z hloubi svého srdce!”

Setrvávání v lásce

Spatřujte v ostatních lásku a pochybení se vás budou stranit. Pociťte lásku, sílu a vděčnost, že nejste bezmocní. Bůh uvidí, že to myslíte opravdově, že se snažíte. Vždyť víte, že díky Jeho lásce nejste vydáni napospas, On vás osvobodí. Proste: *„Otče, pomoz mi! Nemusím se všem lidem líbit, ale Tebe se chci držet. Chci být příkladem a opustit vše, co mně a ostatním neposlouží.“* Myšlenky na nebeského Otce, Krista, nebeskou Matku a knížete Josefa, strážné anděly vás budou držet v radostných vibracích, takže i vy budete vyzařovat lásku! My vás pak můžeme zvedat výš a výš, takže budete v pozemském šatě vyzbrojeni. Podejte si vzájemně ruce, zůstaňte v lásce Boží. Životní bouře vás potkají, ale v tomto pancíři se do nich nedáte vtáhnout. Budete silná milující dítka Boží.

Děkuji, moji milí, že jsem tu opět mohla být s vámi. Před letní přestávkou bych vám chtěla vlít hluboko do srdcí láskyplné pozdravy naší Matky. Vzkazuje: otevřete svá srdce!

Děkuji nebeskému Otci, Ježíši Kristu, Matce Marii a Josefu z N., všem andělům strážným i vám za pozornost. Jsme velká rodina. Děkujeme za to. Ať vás provází láska a oddanost.

*Dívej se radostně a svobodně do očí svých bližních,
neboť když je tvůj zrak osvítl, vyjasní se i v jejich duši!*

ZÁVĚREČNÁ MODLITBA POZEMSKÉHO VEDOUcíHO

Nebeský Otče! Na závěr našeho setkání Ti děkujeme, žes nás spolu s duchovním světem, jenž Ti slouží, posílil v jistotě, že se smíme ve Tvé lásce cítit v bezpečí, že jsme jako duchovní bytosti součástí zcela nezníitelného světa a jsme Tvými posly bezpečně vedeni, pokud se necháme vést! Informace zde získané nám pomáhají k vzestupu do světlejší sféry. Děkujeme za všechny milosti, které nám uděluješ a které často ani nevnímáme. Za všechna setkání, jež se tento pracovní rok konala, i za to, že jsi nás obdaroval druhým médiem. Snad je na nás vidět, jak nás předané duchovní vědomosti posouvají k duchovnímu poznání.

Milý Spasiteli! Poslové nám stále přinášejí mír, který s vděkem přijímáme a šíříme dále do světa. Naší úlohou je ho žít a modlit se za něj pro celý svět. Posiluj, prosíme, pozemský mír, satanské vlivy sílí, těžko ho lidstvo samo nastolí. Často jsme již směřovali prosby k Tobě a nebeskému Otci; byly splněny a udělaly nám velkou radost! Chceme si udržet jistotu, že je dobré Ti důvěřovat. Budeme sdělovat dalším sourozencům, že naše modlitby byly vyslyšeny, protože i oni mohou mít z nich duchovní užitek.

Milá Matko Marie! Tys apoštoly a učedníky duchovně sílila, když se po odchodu Ježíše cítili v ohrožení a ztráceli odvahu. Jsi vždy s námi, a proto tě prosíme: Stůj také při nás, když jsme v nouzi a myslíme, že ve zkouškách a zátěžích neobstojíme! Známe tě a vážíme si tě jako mocné, spolehlivé pomocnice, již přednášíme v rozmanitých situacích své prosby. Ty nám stále nějakým způsobem pomáháš či daruješ útěchu a posílení! Připomínej nám neustále, prosíme, abychom i my pomáhali našim sourozencům, jak nejlépe umíme a jak to potřebují! Teprve když v radosti dáváme, jsme hodni následovat Krista! Děkujeme!

Milý Josefe z N.! Neustále směřuješ naše myšlení na naši duchovní budoucnost! Užitek duchovních pravd ještě nedokážeme řádně docenit,

ale pokud je přijmeme, pak se dokážeme po přechodu do nadzemských sfér v krátké době přizpůsobit. Víme, že jinak je na to potřebná dlouhá doba. Pokud toto budeme mít na zřeteli, nemůžeme než stále děkovat! Děkuje i za to, že jste ochotni být zde pro nás i v letní pauze, pokud vás zavoláme. Budeme podněty k sebepoznávání brát vážně a zůstaneme otevření Bohem chtěným duchovním zkušenostem, které nenecháme nevyužity.

Poděkovat chceme i našemu milému Hardusovi a milé Marii Magdaléně, že v pověření Krista opět silně působili, že obohatili naše poznání a posílili čistotu našeho myšlení! Děkuje za vaši lásku a shovívavost vůči našim schopnostem přijímat, velmi věříme, že v září budete chtít zase přijít. Vytrvejme na cestě zpět k nebeskému Otci! Ve spojení s jeho duchovním světem, amen!

Jste duchovní velikáni!
Jste děti Boží mocného Stvořitele!
Už nyní jste Jeho duchovním odrazem!
Jste zázrakem Jeho stvoření.
Emanuel

Nespokojíme se pouze s tím, že vám smíme zprostředkovávat poznání pravdy, odpovědi na otázky z tohoto a onoho světa. Mnohem víc vám chceme ukázat příčinné souvislosti událostí odehrávajících se na Zemi. Protože jen poznání, proč se vše děje, osvobozuje ducha.

z knihy Cesta ke zdraví

VYSLYŠENÉ MODLITBY A DUCHOVNÍ VEDENÍ

Bůh si nenechá nic darovat

Během mého pobytu v nemocnici jsem první tři dny po operaci nemohla v noci vůbec spát. Pacientka vedle na lůžku těžce a hlasitě dýchala, naříkala, každou hodinu volala zdravotní sestru, a protože byla nedoslýchavá, personál k ní hlasitě mluvil. Slabostí jsem se třásla a srdce mi tlouklo jako o závod. Jak to půjde dál? Uvědomila jsem si, že jsem se v této situaci neocitla náhodou.

Den před operací mi tato 87letá paní svěřila, že nevěří na posmrtný život; byla fixovaná na hmotu, ovšem když hovořila o svých dětech, byla velmi milá. Za noci jsem prosila svého i jejího duchovního průvodce, aby můj problém předali Kristu s prosbou, aby jí její nesmrtelnost osvětlil. Na moji otázku, zda jí naříkání pomáhá, odpověděla, že ne, a o hlasitém nočním hovoru s personálem neměla ani tušení. Od té chvíle se snažila být potichu. Kvůli mně se v dalších dnech vzdala sledování televize, a když odcházela z nemocnice, řekla mi: „Na shledanou tam nahoře!“

Pravděpodobně jí moje vyprávění o viditelných pomocích v nebezpečí trochu otevřely vědomí. Probdělé noci mi neuškodily, zotavila jsem se a po šestnácti dnech mohla jít domů.

Velký dík tam nahoru a mým přátelům za pomoc. Bůh vám zaplať.

Dobrý nápad

Ptali jsme se s manželkou, kdo by mohl mít zájem o knihy Gisely Weidner. Sami jsme jich pár měli na rozdávání, ale problém byl najít čtenáře se zájmem o duchovní učení. Mnozí knihy sice s díky přijmou, ale to je vše. Navíc témata těchto knih jsou pro lidi bez základních duchovních znalostí těžko pochopitelná. Komu tedy můžeme takové knihy věnovat? Pak dostala manželka nápad. V naší blízkosti jsou známé lázně včetně velkoryse vybudovaného turistického centra. U jeho vchodu se nachází stěna plná knih, do které se dají publikace zdarma odložit anebo některé si vzít. Když jsme si vystavené knihy prohlédli, nebyla ani jedna s duchovní tematikou. Přesto moje paní postavila do regálu pár

knih v naději, že se nějaký zájemci objeví. Jak jsme byli překvapeni, když tam druhý den nebyla ani jediná! Snad z toho měla G. Weidner v nadzemských sférách radost. Děkujeme našim andělům.

Využij čas

„Chci umřít, chci za svým Jirkou!“ slyším v telefonu moji starší příbuznou. Po smrti manžela, se kterým měla šťastné manželství, je neustále smutná.

Vyprávěla jsem jí, že smutek jí bere energii a zpomaluje vývoj její i vývoj zemřelého v nadzemí. „Proč musím být sama a trpět nemocemi? Nikomu jsem nic neudělala!“ ptala se jindy. Bylo také těžké jí vysvětlit, že jí bylo vyměřeno více času než jejímu manželovi. Je to její zkušební doba, která na naší hmotné úrovni bývá tvrdá, ale máme ji akceptovat a brát vážně. Přesnější důvody se dozví, až sama přejde do nadzemských sfér. Jen se nesmí nechat ovlivnit smutkem a má se snažit, jak to jenom jde, pomáhat druhým - a to už vlastně i dělá - pečovala o svoji slepou sestru.

„Když jsem smutná, jsem pak velice unavená,“ slyším ji pokračovat. Jelikož byla základní nauky znala, mohla jsem jí vysvětlit, že silné citové výkyvy znamenají otevření aury, čímž mají negativní síly lehkou práci s odsáváním energie. Chtěla vědět, co tedy má dělat. Řekla jsem, ať pomáhá ostatním, prosí anděla strážného o pomoc, odbourává smutek a zavírá si auru. „Využij čas k dalšímu duchovnímu vzdělání,“ řekla jsem na závěr. S úlevou mi poděkovala.

Ulevilo se i mně. Určitě mi pomohli mí pomocníci v nadzemí, abych ji pozitivně ovlivnila. Srdečně děkuji.

Emanuel v těchto situacích říká: „Příčina není venku, ale ve vás, že v takovýchto záležitostech nevědomě negativně reagujete. Negativní zábrany zatemňují světlo, pravdu a moudrost.“

Peněženka

Při návštěvě dcery jsem jí dala určitou částku peněz. Druhý den mi však volala, že se jí peněženka ztratila. Hledala všude, ale marně. Ihned jsem poprosila svého a jejího duchovního průvodce o pomoc a slíbila, že úspěch zveřejním. Za pár dní mi dcera volá, že peněženka ležela pod skříní.

Tombola

Jako každý rok jsme si koupili 10 losů májové tomboly. Pár dní nato jsme se dověděli o výhře, se kterou jsme nepočítali. V té době otevřel v naší obci jeden mechanik novou autodílnu, daroval do tomboly údržbu klimatizace, a právě tu jsme vyhráli. S jejím uplatněním jsme kvůli jiným záležitostem nespěchali. Jednou jsem zaslechla ve svém voze podivné zvuky, proto jsem večer prosila o radu seshora. Odpověď byla: „Proč nejdeš k novému automechanikovi?“ K mé velké radosti měl čas a hned se pustil do práce. Byly to sjeté brzdy. Zároveň provedl i údržbu klimatizace, takže jsem mohla příští den bezstarostně jet do Vídně. Můj ochránce věděl předem, že tuto pomoc budu potřebovat a že bych v mé původní opravě musela týden čekat na volný termín. Děkuji za pomoc! Cítila jsem vaše vedení a věděla, že vše dobře dopadne.

Píseň Bůh je láska

Manžel mé přítelkyně byl šest let upoután na lůžku a zcela odkázán na domácí péči. Poslední týdny přestal reagovat, nemluvil a nikoho nepoznával. I personál v sanatoriu, kde strávil jeden rok, si přál, aby mohl „odejít“.

Při návštěvě kamarádky jsem dostala vnuknutí, že se její manžel nedokáže odpoutat. Zнала jsem píseň „Bůh je láska“, kterou jsem už několika umírajícím zpívala - má ohromnou sílu. Požádala jsem tedy přítelkyni, zda bych mu ji směla také předzpívat. Po delší době se rozhodla, že mu ji přečte. Den na to jí volala zdravotní sestra, že její muž stále volá Boha. Kamarádka jela okamžitě za ním. Když vešla do pokoje, on se náhle v posteli posadil a široce otevřenýma očima se díval do rohu místnosti. Pravděpodobně tam viděl pro něj neznámou postavu. Já věřím, že tam viděl svého anděla strážného. Večer v míru skonal. Děkuji svému duchovnímu průvodci za vedení a vnuknutí. Děkuji ti, Otče, i všem Tvým poslům!

Zranění na čele

Na zahradním lehátku jsem si v poloze na břiše opět chtěla přečíst pár stránek v knize Laurentius. K hlavě jsem si dala zahradní dřevěné

křeslo a na něj položila otevřenou knihu. Když jsem si však lehla, lehátko se převážilo a já si rozrazila čelo o hranu křesla. Rána začala silně krváčet. Prosila jsem svého duchovního průvodce o pomoc a hned ji také pocítila. „Instinktivně“ jsem došla ke skříni a z lékárničky si vzala pár homeopatických kuliček na zranění. Na rozšklebenou ránu aplikovala měsíčkovou tinkturu a můj partner na ni nalepil proužky náplasti. Dotírající myšlenky jsem se snažila důsledně odmítat. Po 14 dnech byla rána nejen dobře zahojena, ale nebyla skoro vidět.

Děkuji všem neviditelným pomocníkům!

Ztracené klíče

Minulou zimu nás navštívila manželova příbuzná z Vídně. Čas utíkal a my najednou zjistili, že za chvíli odjíždí její vlak. Vzali jsme ji na nádraží a ona v klidu odjela.

Jaké však bylo naše překvapení, když manžel před domem zjistil, že v kapse nemá klíče! A já, protože jsem nechala kabelku s klíči doma, také nemohla situaci zachránit. Teď byla každá rada drahá. Zatímco jsme v třeskuté zimě a tmě hledali klíč, prosila jsem naše duchovní průvodce o pomoc. Přidal se k nám soused, kterému jsme o neštěstí pověděli. Posvítil na vjezd, na silnici, hledal i u druhého vchodu. Pak rezolutně řekl: „Dojdu pro auto, pojedeme na nádraží, ten klíč jste určitě ztratili tam!“ Souhlasili jsme s každým návrhem, protože jsme oba byli promrzlí. Cestou jsem opět prosila naše nebeské přátele o pomoc. U nádraží se zeptal, kde jsme parkovali, zastavil tam - a hle! Během několika vteřin klíč objevil; zastavili jsme totiž bezprostředně před ním. Cestou domů jsem byla přešťastná, uvědomila jsem si, že soused, dobrovolný hasič, dokáže s chladnou hlavou vyhodnotit vzniklou situaci. K němu měli asi nebeští pomocníci lepší přístup nežli k nám. Děkuje-me za tuto pomoc, milí duchovní průvodci!

Domněnka

Byla jsem na cestě domů, když tu na druhé straně ulice proti mně běžel člověk - byl to náš bratr z páteční skupiny. Když už byl blízko, podívali jsme se na sebe, já ho chtěla přátelsky pozdravit, ale on uhnul

pohledem a utíkal dál. Byla jsem užaslá a zaražená, vždyť jdeme 25 let společnou duchovní cestou, a on se ke mně najednou nezná! Byla jsem rozzlobená a pomyslela si, že zruším náš páteční modlitební večer. Hlavu jsem měla plnou téhle zapeklité situace, vlastně jsem nevěděla, co dělat. Poprosila jsem svého duchovního průvodce o pomoc a krátce na to mě napadlo, že bychom si to měli hned vyjasnit. A tak jsem se ho telefonicky zeptala, zda před chvilkou běžel naší ulicí. Dozvěděla jsem se, že má chřipku a k tomu ještě problémy s očima, takže on to být nemohl. Velmi se mi ulevilo!

Byla jsem však šokovaná, jak snadno se člověk může mýlit nebo být pomýlen. Takže bylo vše v pořádku a modlitební večer se konal.

Samozřejmě jsem znovu poděkovala svému duchovnímu průvodci.

Strmé schodiště

V poutním kostele sousedního města se každoročně konají zdařilá náboženská představení na počest Ježíšovy Matky. Vystupují zde sbory a hudební skupiny z blízkého i vzdáleného okolí, takže je o tato představení velký zájem.

Když jsem letos s manželkou vstoupil do kostela, byly již lavice i přistavené židle obsazené. Odešli jsme proto na kúr - prostor, kde zpívá pěvecký sbor. Pro některé milovníky hudby nebyl výstup po příkrých dlouhých schodech úplně jednoduchý. Také jedna starší paní s berlemi výstup těžce zvládala. Pomáhala jí s tím její průvodkyně.

Proč o tom píši? Po skončení zpěvů se lidé tlačili ven, takže se na schodech z kúru rychle tvořila fronta. Počkali jsme, až většina opustí kostel a potom pomalu sestupovali po točitém schodišti. Tu jsme po několika metrech za sebou uslyšeli rachot a zděšené výkřiky. Instinktivně jsem se chytil zábradlí a chtěl se ohlédnout, když tu cítím zezadu ránu do kolen. Za mnou ležela ona hendikepovaná paní. Vlastně jsem ji zachytil, takže nesjela až dolů. S pomocí jejího doprovodu – byla to dcera – a mojí manželky jsme ji postavili.

Lidé chtěli hned zavolat záchrannou službu, ale to podle slov postižené nebylo nutné. Společně jsme zvládli paní dopravit až dolů. Manželce se pak podařilo velmi rozechvělou dceru, která se obviňovala,

uklidnit. Postižená žena to neviděla tak tragicky a čile s námi hovořila o nejruznějších záležitostech.

Zde nejspíš spolupracovalo více duchovních průvodců; pád určitě předvídali. Někdo to může označit za náhodu, že paní padala právě tam, kde jsem stál. Když se však „náhoda“ označí jako viditelný článek pro nás neviditelného řetězce událostí, tak lze rozpoznat jasný zásah našich pomocníků z druhé strany. Směli zasáhnout a pomoci, protože my vždy prosíme o jejich přítomnost. Samozřejmě jsme jim také hned poděkovali.

K tomu dodám jednu myšlenku od Emanuela: „Váš milý duchovní průvodce ... dává sám největší pozor na to, abyste neustále dostávali podněty přispěchat na pomoc a nesobecky jednat, a byli tak nabádáni k duchovnímu pokroku.

Vazba alba

Po smrti manžela mi dvě přítelkyně pomáhaly překonat těžkou dobu. Chtěla jsem se jim odvděčit, a tak v rámci oslavy mých narozenin zajistila společný letecký výlet do Drážďan. Hodně jsme fotografovaly, a proto jsem jim chtěla dát na památku album. Tu nastal problém. Stále jsem nemohla přijít na to, jak vše úhledně svázat. Pomocníci se neozývali, aspoň jsem si to myslela. Pak, jedné noci, přišlo řešení: Dříve jsem pracovala u notáře a svazovala dokumenty. Ve snu jsem jasně spatřila, jak jsem to tehdy dělávala, viděla jsem každíčký pohyb rukou. Nemohla jsem radostí dospat a ihned po probuzení jsem se pustila do svázování. Úspěšně. Jsem vděčná za tuto pomoc a děkuji za ni.

Točité schody

Někdy se tělesně přepínám. Tehdy bývám zastaven nárazem do rámu dveří nebo se zachytím za kliku. Tentokrát jsem dostal jinou lekci. Stěhoval jsem se a chtěl, aby vše probíhalo hladce. S pomocí stěhovací firmy se to podařilo – nic se nepoškodilo. Nakonec jsem chtěl v novém domě zamést schody. Vzal jsem lopatku, smeták a držel svého psíka na vodítku. Bylo to pro něj nové prostředí a nejistě se rozhlížel. Schodů bylo šestnáct, zatáčely mírně doleva, a tak, aby to pes měl

pohodlnější, jsem ho vedl po širší straně schodů. V pantoflích jsem uklouzl a pak si jen pamatuji, jak jsem vyslal prosbu, ať se mi nerozbijí brýle. Když jsem se dole vzpamatoval, zjistil jsem, že jedinou škodu utrpěla lopatka – zlomila se. Začal jsem se hlasitě smát. Rozpoznal jsem svoji nectnost – hektiku. Naštěstí s malým následkem, já osobně měl jen pár modřin. K tomu Emanuelova informace: „Každá nectnost, každá chyba či pokušení, které se vám vrátily, a vy přitom upadli, jsou ty vaše nejdůležitější.“

Projekt

Důvěřujte a stále stavte na Kristu, tehdy se nemožné stane možným. Žádný problém není tak velký, aby ho duchovní svět z vůle Boží nedokázal vyřešit.

V únoru sdělilo ministerstvo řediteli našeho dobročinného spolku, že dlouho připravovaný projekt, před rokem jednohlasně schválený parlamentem, vstoupí v platnost až za dva roky. Všechny s tím spojené dotační prostředky tedy zatím nebudou uvolněny a nábor nových zaměstnanců je třeba s okamžitou platností zastavit. Lidé, kteří již dali výpověď v zaměstnání, zůstali jako opáření. Nejhorší ale bylo, že pomoc cca 60 tisícům lidí se odloží. Ve vroucí modlitbě jsem tuto záležitost předal našemu Stvořiteli a Kristu a prosil za blaho všech. Ihned jsem pocítil jakousi naději. Skutečně, během následujících osmi dnů došlo k obratu. Silné veřejné mínění spojené s působením Božích posílů přivedlo vládu ke změně stanoviska. Nový projekt – k radosti všech – vstoupil v platnost ještě tento rok. Vroucně za to děkuji Bohu, Kristu a všem pomocníkům.

Ztracené kolo

„Kolo zmizelo!“ slyším, jak rozčileně volá náš syn. S přáteli si vyjeli povečeřet do sousedního města. Ačkoliv své vylepšené kolo řádně zaparkoval a zamkl, když chtěl jet zpět, bylo pryč. Co dělat? Naděje, že se najde, velká nebyla. Číslo rámu jsme neznali, navíc ono město bylo proslulé bandami, které se na krádeže kol specializovaly. Na koho se obrátit, když ne na naše duchovní pomocníky! To jsme také udělali.

Ovšem jak by to měli udělat, jsme neměli ponětí. A hle! Syn se příští den rozhodl znovu kolo hledat. Dlouho nemusel. Stálo přesně tam, kde ho den před tím nechal! Jak to dokázali, nevíme, jedno je ale jisté - naši pomocníci jednali rychle. Ze srdce děkujeme za pro nás nevysvětlitelný způsob vyřešení.

Vypůjčená kniha

Ráda čtu v tramvaji. Na konečné jsem vystoupila a koupila si kávu. Ale na zem mi upadla lžička, chtěla jsem ji zvednout, nahnula přitom kelímek a káva se vylila do kabely s vypůjčenou knihou. Rychle jsem ji vytáhla a viděla, že dno tašky je mokré. Ale knížka, až na jednu kapičku, byla nepoškozená. Představa, že bych ji polila kávou, byla hrozná. Poděkovala jsem, vím, že obdržíme veškerou pomoc, jaká je jen možná.

Na trhu

Včera na konci trhu jsem nesla prázdné bedničky a odpad ke kontejneru a zažila něco neočekávaného. Dal se tam se mnou do řeči jeden svérázný trhovec, se kterým často prohodím pár slov. Je to muž jako hora, okolo šedesátky, takový ten „jednodušší typ“. Nic o něm nevím, představu jsem si udělala jen z toho, co vidím.

Ostatní se na něj dívají tak trochu shora, oblečen je velice, velice prostě, v zimě v létě chodí v sandálech bez ponožek...nabízí kozí sýry, nějaký salám, pár lahví domácího vína... nikdy jsem u něj nic nekoupila a nevím, jestli někdy něco prodá. Ale již několikrát jsme na konci trhu spolu prohodili pár slov, která jsou vždy naplněná láskou s porozuměním.

Má malého psíka, tažné koně, myslím, že pracuje ve vinicích...jezdí ve staré otlučené dodávce... a co je zajímavé, má pořád takový ten blažený výraz spokojenosti...jako jeden z mála daruje na konci trhu lidem, kteří se přijdou zeptat, zda nemáme nějaké zbytky, které jim můžeme dát. Zkrátka, prostý ČLOVĚK.

Včera mi u kontejneru s tím blaženým výrazem zničehonic položil otázku: Ty jsi „ortodox“ nebo „křesťan“? Odpověděla jsem: „Jsem původní křesťan, věřím v Boha a Krista“. On: „Je dobré se občas pomodlit“.

Já: „Modlím se pořád“. On: „Tak je to správné, udělala jsi mi radost“. Podíval se na mě s tak krásným úsměvem a pohládl mne.

Jako ve snách jsem dokončila úklid stolů, sedla na kolo a věděla jsem, že Bůh k nám promlouvá přes ty nejprostší tou nejčistší láskou zhmotněnou do lidských slov. Byl to můj poslední trh, na celé léto jedu do Čech, a tak si v sobě ponesu krásnou vzpomínku na pochvalu, kterou jsem dostala od pána s psíkem jménem Ferrari.

Marmeláda

Znovu mám husí kůži, když čtu poselství od duchovních učitelů. Zvláštní je, že jsem k tomu poslední dobou došla sama - že nejsem dost často napojena na své pomocníky, tak jsem dostala odpověď. A představ si, že jsem si to směla i vyzkoušet:

Minulý týden večer vařím marmeládu a najednou vidím, jak se mi v rytmu vařečky začíná točit hlava, zalil mě nepříjemný pocit, začala jsem se velice potit, měla pocit na zvracení a na průjem, tak jsem vypnula sporák - naštěstí - sedla si, zavolala sousedce, zda by se na mě za chvíli nepřišla podívat.

Dala jsem si nohy na stůl a začala prosit: „Bože, přijímám tuto zkoušku a odevzdávám se ti plně do rukou, pokud je to tvá vůle, přijímám ji. Pokud ale můj čas ještě nenastal, sešli mi pomoc mých lékařů a průvodců, kterou ale potřebuji teď hned.“ Byla jsem celou tu dobu v naprostém klidu. Nebudeš tomu věřit, za 10 minut to přešlo, a když dorazila sousedka, zbyly mi po tom všem jen promočené vlasy a triko.

Přiznám se, že mi to zvedlo sebevědomí, že jsem se dokázala „odevzdat“, a že to posílilo to moji víru.

Děkuji, děkuji.

Otče náš na nebesích,
dej sílu tomu, kdo prochází zkouškou,
dej světlo tomu, kdo hledá pravdu,
a do srdce člověka vlož soucit a lásku.

internet